Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25878
Copyright: Admont, Benediktinerstift

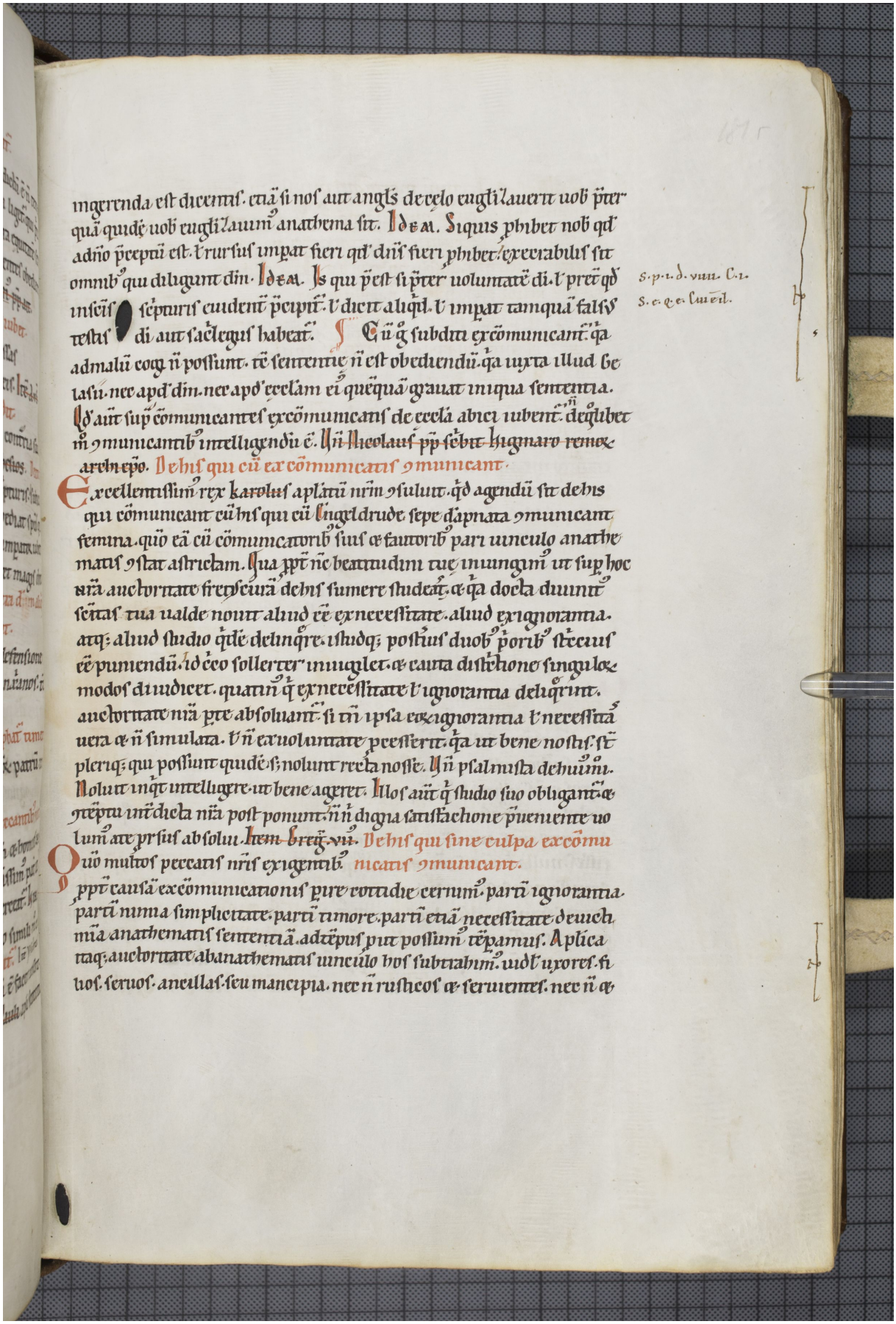

ingerenda est dicentis. etiã si nos aut angls de celo euglizauerit uob ptr
quã quidẽ uob euglizauerit anathema sit. Idem. Siquis phibet nob qd
adno pceptũ est. Vrsus impat fieri qd dnis fieri phibet. execrabilis sit
omnib qui diligunt dm. Idem. Is qui pest si pter uoluntatẽ di. Vel pter qd
insẽis sẽpturis cudent pcepta. Vel dicit aliqd. Vel impat tamquã falsi
testis di aut sacleguis habeat. ¶ Cũ q̃ subditi excomunicant. qa
admalũ cogi ñ possunt. tẽ sententie ñ est obediendũ. qa iuxta illud Be
lasii. nec apd dm. nec apd ecclam ei quẽquã grauat iniqua sententia.
Qd aut sup comunicantes excomunicans de ecclã abici iubent. deqlibet
in ꝯmunicantib intelligendũ ẽ. Vñ Nicolaus pp sebit hugnaro remo
arcn epo. De his qui cũ excomunicatis ꝯmunicant.

Excellentissim rex karolus aplatũ nrm ꝯsulunt. qd agendũ sit de his
qui comunicant cũ his qui cũ Ingeldrude sepe dapnata ꝯmunicant
femina. quo eã cũ comunicatorib suis et fautorib pari uinculo anathe
matis ꝯstat astrictam. Qua ppt ne beatitudini tue inuingum ut sup hoc
nrã auctoritate freqsciũ debis sumere studeat. et qa docta diuinit
sentias tua ualde nouit aliud ee ex necessitate. aliud ex ignoratia.
atq; aliud studio qdẽ delinqre. illudq; postius duob porib stecuis
ee puniendũ. id eo sollerter inuiglet. et cauta distinctione singulos
modos diiudicet. quatin q ex necessitate vel ignoratia deliqrint.
auctoritate nrã pre absoluant. si tm ipsa ex ignoratia vel necessitã
uera et ñ simulata. vel ñ ex uoluntate pesserit. qa ut bene nostis. sẽ
pleriq; qui possunt quidẽ s; nolunt recta nosse. Vñ psalmista dehuũm.
Noluit intelligere ut bene ageret. Illos aut q studio suo obligant et
pcepta intdicta nrã post ponunt. ñ n digna satisfactione puenienti uo
lum ate prsus absolui. Item Greg. vii. De his qui sine culpa excomu
Quo multos peccatis nris exigentib nicatis ꝯmunicant.
ppt causã excomunicationis pure cotidie cernim. partim ignoratia
partim nimia simplicitate. partim timore. partim etiã necessitate deuich
mia anathematis sententiã. adtepus prut possum tẽpamus. Aplica
tiq; auctoritate abanathematis uinculo hos subtrahim. uidl uxores. fi
lios. seruos. ancillas. seu mancipia. nec ñ rusticos et seruientes. nec ñ et

S. p. r. d. vnu. C. r.
S. e. q. e. Cui eit.